

[Kalmæs]

regne med, at den anslåede værdi af energiressourcerne nærmest er en nedre grænse.

Hvad kommer der så ud af disse store værdier, dels for samfundet, dels for DUC? Lad os som eksempel regne med en nettoindtægt på nogle felter på 100 mia kr. Hvorledes vil denne indtægt fordele sig, sådan som koncessionen er i dag? Rundt regnet vil det vel gå sådan, at samfundet får omkring 20 mia kr. og DUC får omkring 80 mia kr. Hvis de samme felter havde ligget i den engelske eller i den norske del af Nordsøen, ville situationen formentlig have været nogenlunde omvendt: 80 mia kr. til samfundet og 20 mia kr. til DUC, og det ville stadig væk have været en god forretning for DUC. Så galt står det til.

Hvad er det da, der er galt? Hvorfor betales der ikke mere til samfundet i den danske del af Nordsøen? DUC skal efter den nuværende koncession betale en afgift, der i eksemplet vil svare til omkring 10 mia kr. Dem kan DUC ikke slippe for. Derudover skal parterne i DUC, A. P. Møllers selskab Dansk Boreselskab og de 3 multinationale selskaber Shell, Texaco og Chevron, betale aktieselskabsskat på 40 pct. Hvis denne blev betalt, så ville det betyde, at samfundet fik omkring 45 mia kr. Det ville stadig væk være langt mindre end i resten af Nordsøen, og de tre multinationale selskaber ville endda blive afkrævet ekstra skat i deres hjemlande på omkring 7 mia, fordi den danske selskabsskat kun er på 40 pct., mens den normalt er på 50 pct. Vi ville altså, selv om der blev betalt fuld selskabsskat, forære 7 mia til den hollandske og den amerikanske stat, blot fordi vores aktieselskabsskat er for lav.

Nu er problemet nok et helt andet. I realiteten vil der næppe blive betalt ret meget i selskabsskat. A. P. Møllers selskab i DUC, Dansk Boreselskab, har således sikret sig mod at skulle betale selskabsskat ved at bruge gældsbreve til finansiering af Nordsøaktiviteterne. Dermed sikres det, at overskuddet forsvinder som renter til A. P. Møller-selskaberne »Svendborg« og »1912«, og dermed undgår man beskatning i første omgang. I disse selskaber kan overskud på olie og gas afskrives på andre aktiviteter eller ende i A. P. Møllers almene skattefrie fond.

De tre multinationale selskaber i DUC, som i øvrigt får 70 pct. af gevinsten, har formentlig lavet lignende arrangementer. Hvor-

for skulle de dog ikke det? Det er jo ikke ulovligt. At det i øvrigt er en almindelig anvendt fremgangsmåde, fremgår af, at den engelske olieskat netop specielt undtager renter som fradragsberettigede driftsudgifter. Dermed har den engelske stat sikret sig mod sådanne arrangementer, som A. P. Møller-selskaberne har gennemført.

I Danmark vil den manglende olie- og gasskat betyde, at staten i eksemplet med de 100 mia kr. i nettoindtægt måske kun vil få omkring de 20 mia, mens DUC får resten, og det ville altså være omvendt andre steder. Koncessionsforholdene for den danske del af Nordsøen og for hele den danske undergrund er således totalt uacceptable for alle andre end DUC og A. P. Møller.

Ser vi på forsyningssikkerheden, så er der heller ikke meget at hente i Nordsøen, som forholdene er nu, men der er jo dog noget. Vi har heldigvis sikret os, at vi kan få dækket 10–20 pct. af vores energiforbrug med gas i de kommende 25 år. Men olien kan stadig væk sælges, og resten af gassen kan også stadig væk sælges til andre lande. Det er derfor helt afgørende, at vi sikrer os, at både gas og olie bringes i land i Danmark, og bl.a. derfor er det afgørende, at vi får en olierørledning. Afgørende for det danske samfund er, at det sikres, at olien og gassen kan dække 40 pct. af vores energiforbrug i de kommende mange år, for derved sikres vores grundforbrug, som betyder, at samfundet ikke bryder sammen, selv om alle andre forsyninger skulle svigte.

På lang sigt – det vil sige efter år 2012, når koncessionen udløber – får samfundet herredømmet over den danske undergrund tilbage fra det selskab, der har haft det indtil da. Netop fordi de nuværende regler ikke indebærer nogen kontrol med udvindingshastigheden, vil der ikke være meget ved at få undergrunden tilbage, fordi DUC og A. P. Møller selvfølgelig vil have gjort alt, hvad der kan gøres, for at tømme undergrunden for olie og gas, inden koncessionen udløber. Jeg er ikke i tvivl om, at selskaberne er temmelig dygtige til det, så der vil nok ikke være meget tilbage.

Det danske samfund vil have brug for at strække energiressourcerne i undergrunden, indtil de vedvarende energikilder kan tage over, og det danske samfund vil således have direkte modstridende interesser i forhold til